

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2021/1230 RENDELETE**(2021. július 14.)****az Unióban történő határon átnyúló fizetésekről****(kodifikált szöveg)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁵⁾. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) A belső piac megfelelő működése és az Unión belül a határon átnyúló kereskedelem megkönnyítése érdekében alapvető jelentőséggel bír, hogy a határon átnyúló, euróban történő fizetésekre felszámított díjak azonosak legyenek az egy adott tagállamon belüli, ennek megfelelő fizetésre felszámított díjjal.
- (3) A főként vagy kizárólag papíralapú fizetési eszközöket, így a csekket illetően nem célszerű a díjak egyenlőségének elvét alkalmazni, mivel ezek jellegükből fakadóan nem olyan hatékonyan feldolgozhatók, mint az elektronikus fizetések.
- (4) A díjak egyenlőségének elvét a papíralapú vagy készpénzben kezdeményezett vagy befejezett fizetések esetében kell alkalmazni, amelyeket a fizetési eljárás során elektronikusan dolgoznak fel, a csekkek kivételével, és ezt kell alkalmazni minden más, közvetlenül vagy közvetetten valamely fizetési művelethez kapcsolódó díjra is, ideértve az egy adott szerződéshez kapcsolódó díjakat. Közvetett díjak például az állandó fizetési megbízás létrehozásáért felszámított díjak, vagy a fizetési kártya, betéti kártya vagy hitelkártya használatáért felszámított díjak, amelyeknek az Unión belül a belföldi és a határon átnyúló fizetési műveletek esetében is azonosnak kell lenniük.
- (5) A fizetések piaca széttagozottságának megakadályozása érdekében célszerű a díjak egyenlőségének elvét alkalmazni. E célból a határon átnyúló fizetési műveletek minden kategóriájára vonatkozóan meg kell határozni egy belföldi fizetést, amely a határon átnyúló fizetéssel azonos vagy ahhoz nagyon hasonló jellemzőkkel rendelkezik. A határon átnyúló fizetésnek megfelelő belföldi fizetés meghatározásához többek között a következő kritériumok alkalmazhatók: a fizetés kezdeményezéséhez, a végrehajtásához és befejezéséhez használt csatorna, az automatizáltság foka, bármely típusú fizetési garancia, az ügyfél jogállása és a pénzforgalmi szolgáltatóhoz fűződő kapcsolata, illetve a felhasznált készpénz-helyettesítő fizetési eszköz az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ 4. cikkének 14. pontja értelmében. Ezen kritériumok nem tekintendők teljeskörűnek.

⁽¹⁾ HL C 65., 2021.2.25., 4. o.

⁽²⁾ HL C 56., 2021.2.16., 43. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2021. június 23-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2021. július 13-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 924/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.).

⁽⁵⁾ Lásd az I. mellékletet.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

- (6) Az illetékes hatóságoknak, amennyiben azt szükségesnek tartják, az egymásnak megfelelő fizetési műveletek meghatározására vonatkozó iránymutatásokat kell kiadniuk. A Bizottságnak – adott esetben a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁷⁾ 85. cikke (1) bekezdésével létrehozott pénzforgalmi bizottság segítségével – megfelelő iránymutatást kell nyújtania, és segítenie kell az illetékes hatóságokat.
- (7) A belső piac működésének megkönnyítése érdekében, valamint az euroövezeti és euroövezeten kívüli tagállamok pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevői közötti, az euróban történő határon átnyúló fizetések tekintetében fennálló egyenlőtlenségek elkerülése céljából biztosítani kell, hogy az Unión belül euróban történő határon átnyúló fizetések díjait összehangolják azon tagállam nemzeti pénznemében végzett megfelelő belföldi fizetések díjaival, amely tagállamban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltatója működik. A pénzforgalmi szolgáltatót úgy kell tekinteni, hogy abban a tagállamban működik, amelyben szolgáltatásait a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek nyújtja.
- (8) A pénznemek közötti átváltási díjak jelentős költséget jelentenek azoknál a határon átnyúló fizetéseknél, ahol a fizető fél tagállama és a kedvezményezett tagállama eltérő pénznemet használ. Az (EU) 2015/2366 irányelv 45. cikke előírja, hogy az alkalmazott díjak és átváltási árfolyamok átláthatóak legyenek, 52. cikkének 3. pontja tájékoztatási követelményeket határoz meg a keretszerződés hatálya alá tartozó fizetési műveletek tekintetében, 59. cikkének (2) bekezdése pedig a bankjegykiadó automatán (ATM) vagy az értékesítés helyén pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtó felek általi tájékoztatási követelményekre vonatkozik. További intézkedéseket kell meghatározni a fogyasztóknak a pénznemek közötti átváltási szolgáltatások túlzottan magas díjaival szembeni védelme érdekében, és annak biztosítására, hogy a fogyasztók megkapják a pénznemek közötti átváltás legjobb lehetőségének kiválasztásához szükséges tájékoztatást.
- (9) A végrehajtandó intézkedéseknek megfelelőeknek és költséghatékonyaknak kell lenniük. Ugyanakkor azokban a helyzetekben, amelyekben a fizető fél az ATM-en vagy az értékesítés helyén a pénznemek közötti átváltás különböző lehetőségei közül választhat, a tájékoztatásnak lehetővé kell tennie az összehasonlítást, hogy a fizető fél megalapozott döntést hozhasson.
- (10) Az összehasonlíthatóság megvalósulása érdekében valamennyi kártyaalapú fizetés esetében a pénznemek közötti átváltási díjakat azonos módon, nevezetesen az Európai Központi Bank (EKB) által kiadott legfrissebb rendelkezésre álló euro devizaárfolyamokhoz képest számított százalékos árrések formájában kell közölni. Az eurótól eltérő két pénznem közötti átváltás esetén az árrés alapulhat az EKB két különböző árfolyamából származó valamely árfolyamon is.
- (11) Az (EU) 2015/2366 irányelvben a pénznemek közötti átváltási díjakra vonatkozóan megállapított általános tájékoztatási követelményekkel összhangban a pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtók a fizetési művelet kezdeményezését megelőzően kötelesek tájékoztatást adni a pénznemek közötti átváltási díjaikról. Az ATM-en vagy az értékesítés helyén pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtó feleknek egyértelmű és hozzáférhető tájékoztatást kell adniuk e szolgáltatások általuk alkalmazott díjairól, például úgy, hogy a kasszáján vagy digitális formában a terminálon, illetve online vásárlás esetén a képernyőn megjelenítik a díjaikat. Az (EU) 2015/2366 irányelv 59. cikkének (2) bekezdésében említett tájékoztatáson felül a fizetés kezdeményezése előtt az említett feleknek konkrét tájékoztatást kell adniuk a kedvezményezett által használt pénznemben a fizető fél által fizetendő teljes összegről. A kedvezményezett által használt pénznemben fizetendő összegnek ki kell fejeznie a megvásárlandó áruk vagy szolgáltatások árát, és az említett összeg megjelenítése a fizetési terminál helyett lehetséges a pénztárnál is. A kedvezményezett által használt pénznem általában a helyi pénznem, de a szerződési szabadság elvének megfelelően egyes esetekben más uniós pénznem is lehet. A fizető fél által számlájának pénznemében fizetendő teljes összegnek tartalmaznia kell az áruk vagy szolgáltatások árát és a pénznemek közötti átváltási díjakat. Ezenfelül a nyugtán vagy más tartós adathordozón mindkét összeget dokumentálni kell.
- (12) Az (EU) 2015/2366 irányelv 59. cikkének (2) bekezdésére tekintettel, ha a pénznemek közötti átváltási szolgáltatást ATM-en vagy az értékesítés helyén kínálják, a fizető fél számára lehetővé kell tenni, hogy ezt a szolgáltatást elutasítsa, és helyette a kedvezményezett által használt pénznemben fizessen.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

- (13) Annak érdekében, hogy a fizető fél ATM-en vagy az értékesítés helyén összehasonlíthassa a pénznemek közötti átváltási lehetőségek díjait, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nem csupán a keretszerződésük szerződési feltételei között kell feltüntetnie a pénznemek közötti átváltás alkalmazandó díjaira vonatkozó, teljes mértékben összehasonlítható tájékoztatást, hanem ezt a tájékoztatást nyilvánossá kell tennie valamilyen széles körben elérhető és könnyen hozzáférhető elektronikus platformon, különösen ügyfeleknek szóló weboldalain, online banki szolgáltatásainak weboldalain és mobiltelefonos banki szolgáltatásainak alkalmazásaiban, könnyen érthető és hozzáférhető módon. Ez elősegítené az összehasonlító weboldalak fejlesztését, hogy a fogyasztók külföldi utazás vagy vásárlás alkalmával könnyebben összehasonlíthassák az árakat. Ezen túlmenően más pénznemben teljesítendő kártyaalapú fizetés alkalmával a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának emlékeztetnie kell a fizető felet az alkalmazandó pénznemek közötti átváltási díjakra valamely széles körben elérhető és könnyen hozzáférhető elektronikus kommunikációs csatornán keresztül, például SMS-üzenetek, e-mailek vagy a fizető fél mobiltelefonos banki szolgáltatási alkalmazásán belüli automatikus értesítések formájában. A pénzforgalmi szolgáltatóknak és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek meg kell állapodniuk, hogy melyik elektronikus kommunikációs csatornát használják a pénznemek közötti átváltási díjakról szóló tájékoztatás céljára, figyelembe véve a fizető fél elérésének leghatékonyabb módját. A pénzforgalmi szolgáltatóknak azt is el kell fogadniuk, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem kíván a pénznemek közötti átváltási díjakra vonatkozó tájékoztatást tartalmazó elektronikus üzeneteket kapni.
- (14) Időszakos emlékeztetők küldése helyénvaló abban az esetben, ha a fizető fél hosszabb ideig külföldön tartózkodik, például kiküldetésben van vagy külföldön tanul, vagy ha a fizető fél rendszeresen használ kártyát helyi pénznemben teljesített online vásárlásra. Az ilyen emlékeztetők küldésére vonatkozó kötelezettség biztosítaná, hogy a fizető fél tájékoztatást kapjon a pénznemek közötti átváltás különböző lehetőségeinek mérlegelése során.
- (15) Fontos megkönnyíteni a határon átnyúló fizetések pénzforgalmi szolgáltatók általi végrehajtását. E tekintetben ösztönözni kell az egységesítést, többek között a fizetési számla nemzetközi azonosító száma (IBAN) és az üzleti azonosító kód (BIC) használatát illetően. Ezért a pénzforgalmi szolgáltatóknak a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőit tájékoztatniuk kell az IBAN-jelzőszámról és a BIC-kódról az adott számla tekintetében.
- (16) A fizetésimérleg-statisztikák folyamatos, megfelelő időben történő és hatékony szolgáltatásának garantálása érdekében az egységes eurofizetési térségről (SEPA) szóló megállapodás keretében kívánatos azt biztosítani, hogy a fizetésekre vonatkozó, könnyen elérhető olyan adatokat, mint az IBAN, a BIC és a művelet összege, vagy a különböző készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre vonatkozó alapvető, összesített adatokat továbbra is lehessen gyűjteni, amennyiben az adatgyűjtési folyamat nem zavarja meg a fizetések automatizált feldolgozását, és teljes mértékben automatizálható. Ez a rendelet nem érinti a más szakpolitikai célokkal – például a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának a megelőzésével vagy adóügyi célokkal – összefüggő adatszolgáltatási kötelezettségeket.
- (17) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy hatékonyan ellássák felügyeleti feladataikat és meghoznak minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók megfeleljenek e rendeletnek.
- (18) Annak érdekében, hogy biztosított legyen a jogorvoslat lehetősége e rendelet téves alkalmazása esetén, a tagállamoknak megfelelő és hatékony panasztételi és jogorvoslati eljárásokat kell meghatározniuk a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő fél és a pénzforgalmi szolgáltató közötti viták rendezésére. Fontos továbbá illetékes hatóságok és peren kívüli panasztételi és jogorvoslati testületek kijelölése.
- (19) Az Unión belül az illetékes hatóságok és peren kívüli panasztételi és jogorvoslati testületek tevékeny együttműködése alapvető jelentőséggel bír az e rendelettel összefüggésben felmerülő, határon átnyúló viták zökkenőmentes és megfelelő időben történő rendezése szempontjából. Lehetővé kell tenni, hogy ezen együttműködés az illetékességi területükön érvényes jogszabályok vagy joggyakorlat tekintetében történő információcsere, illetve szükség szerint a panasztételi és jogorvoslati eljárások áttétele vagy átvétele révén valósuljon meg.
- (20) Szükséges, hogy a tagállamok nemzeti jogukban hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítsanak meg e rendelet be nem tartása esetére.
- (21) E rendelet alkalmazásának az eurón kívüli más pénznemekre történő kiterjesztése egyértelmű előnyökkel járna, különösen az így hatálya alá kerülő fizetések számát illetően. Értesítési eljárást kell meghatározni annak érdekében, hogy azon tagállamok, amelyeknek pénzneme nem az euro, kiterjeszthessék e rendelet alkalmazását a nemzeti pénznemükben denominált, határon átnyúló fizetésekre.

- (22) A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az EKB-nak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a határon átnyúló, euróban történő fizetések és a nemzeti pénznemben teljesített belföldi műveletek költségének kiegyenlítésére vonatkozó szabály alkalmazásáról, és a pénznemek közötti átváltásról szóló, e rendeletben meghatározott tájékoztatási követelmények hatékonyságáról. A Bizottságnak további lehetőségeket – és e lehetőségek műszaki megvalósíthatóságát – is elemeznie kell arra vonatkozóan, hogy az egyenlő díjakra vonatkozó szabályt kiterjesszék az összes uniós pénznemre, és hogy tovább javítsák a pénznemek közötti átváltási díjak átláthatóságát és összehasonlíthatóságát, valamint elemeznie kell a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójától eltérő fél által kínált, pénznemek közötti átváltási lehetőség elfogadásának és elutasításának lehetőségét.
- (23) mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet az Unión belüli, határon átnyúló fizetésekre és a pénznemek közötti átváltási díjak átláthatóságára vonatkozó szabályokat állapít meg.

(2) Ezt a rendeletet azokra a határon átnyúló fizetésekre kell alkalmazni az (EU) 2015/2366 irányelv rendelkezéseivel összhangban, amelyeket euróban vagy azon tagállamok nemzeti pénznemében denomináltak, amelyek e rendelet 13. cikke értelmében bejelentették azon döntésüket, hogy e rendelet alkalmazását kiterjesztik a saját nemzeti pénznemükre.

E bekezdés első albekezdése ellenére a 4. és 5. cikket azokra a belföldi és határon átnyúló fizetésekre kell alkalmazni, amelyeket euróban vagy egy tagállam eurótól eltérő nemzeti pénznemében denomináltak, és amelyekhez pénznemek közötti átváltási szolgáltatás is kapcsolódik.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó a pénzforgalmi szolgáltatóknak saját nevükben vagy más pénzforgalmi szolgáltatók nevében teljesített fizetéseire.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „határon átnyúló fizetés”: a fizető fél vagy kedvezményezett által, vagy kedvezményezetten keresztül kezdeményezett, elektronikusan lebonyolított olyan fizetési művelet, amelynek esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett fél pénzforgalmi szolgáltatója különböző tagállamban működik;
2. „belföldi fizetés”: a fizető fél vagy kedvezményezett által, vagy kedvezményezetten keresztül kezdeményezett, elektronikusan lebonyolított olyan fizetési művelet, amelynek esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt ugyanazon tagállamban működik;
3. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról fizetési megbízás teljesítését engedélyezi, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;
4. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénz szándékolt jogosultja;

5. „pénzforgalmi szolgáltató”: az (EU) 2015/2366 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében említett típusok bármelyikébe tartozó jogi személy, valamint az ugyanazon irányelv 32. cikkében említett természetes vagy jogi személy, azonban nem tartoznak ide a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ 2. cikke (5) bekezdésének 2. pontjától 23. pontjáig felsorolt azon intézmények, amelyek az (EU) 2015/2366 irányelv 2. cikkének (5) bekezdése alapján megadott tagállami mentességgel rendelkeznek;
6. „pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségében pénzforgalmi szolgáltatást vesz igénybe;
7. „fizetési művelet”: a fizető fél vagy a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;
8. „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó utasítása;
9. „díj”: bármely olyan összeg, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének felszámol, amely közvetlenül vagy közvetve kapcsolódik a fizetési művelethez, bármely olyan összeg, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató vagy a pénznemek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó fél az (EU) 2015/2366 irányelv 59. cikkének (2) bekezdésével összhangban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénznemek közötti átváltási szolgáltatásért felszámol, vagy ezek kombinációja;
10. „pénz”: bankjegyek és pénzermék, számlapénz, valamint a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ 2. cikkének 2. pontja értelmében vett elektronikus pénz;
11. „fogyasztó”: az a természetes személy, aki saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén kívül eső célból jár el;
12. „mikrovállalkozás”: olyan vállalkozás, amely a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽¹⁰⁾ mellékletének 1. cikke és 2. cikke (1) és (3) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak minősül;
13. „bankközi díj”: a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatói között, az egyes beszedési megbízási műveletekért fizetett díj;
14. „beszedés”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során egy fizető fél fizetési számláját megterhelik, és amelynek esetében a fizetési műveletet a fizető fél által a kedvezményezettnek, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának vagy a fizető fél saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott hozzájárulás alapján a kedvezményezett kezdeményezi;
15. „beszedési megbízási rendszer”: a pénzforgalmi szolgáltatók közötti, beszedési megbízási műveletek végrehajtása érdekében létrehozott, megállapodás szerinti közös szabályok, gyakorlatok és előírások.

3. cikk

Határon átnyúló fizetésekre és a megfelelő belföldi fizetésekre vonatkozó díjak

(1) A pénzforgalmi szolgáltató által az euróban történő, határon átnyúló fizetésekre a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek felszámolt díjaknak meg kell egyezniük a szóban forgó pénzforgalmi szolgáltató által lebonyolított azonos értékű és annak a tagállamnak a nemzeti pénznemében történő megfelelő belföldi fizetésekre felszámolt díjakkal, amely tagállamban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltatója működik.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató által egy olyan tagállam nemzeti pénznemében történő, határon átnyúló fizetésekre, amely a 13. cikknek megfelelően bejelentette azon döntését, hogy e rendelet alkalmazását kiterjeszti saját nemzeti pénznemére, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek felszámolt díjaknak meg kell egyezniük a szóban forgó pénzforgalmi szolgáltató által lebonyolított azonos értékű és azonos pénznemben történő megfelelő belföldi fizetésekre a pénzügyi szolgáltatást igénybe vevőknek felszámolt díjakkal.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

⁽¹⁰⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

(3) Egy adott, határon átnyúló fizetés díj mértékének az (1) bekezdésnek való megfelelés céljából történő értékelése során a pénzforgalmi szolgáltatónak meg kell határoznia az annak megfelelő belföldi fizetést. Az illetékes hatóságoknak – amennyiben azt szükségesnek tartják – iránymutatásokat kell kiadniuk a megfelelő belföldi fizetések meghatározására vonatkozóan. Az illetékes hatóságoknak tevékenyen együtt kell működniük a 2007/64/EK irányelv 85. cikke (1) bekezdésével létrehozott pénzforgalmi bizottsággal a megfelelő belföldi fizetésekkel kapcsolatos iránymutatások következtetésének biztosítása érdekében.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó a pénznemek közötti átváltási díjakra.

4. cikk

A kártyaalapú műveletekhez kapcsolódó, pénznemek közötti átváltási díjak

(1) Tekintettel az (EU) 2015/2366 irányelv 45. cikkének (1) bekezdésében, 52. cikkének 3. pontjában és 59. cikkének (2) bekezdésében a pénznemek közötti átváltási díjak és az alkalmazandó átváltási árfolyam tekintetében foglalt tájékoztatási követelményekre, a pénzforgalmi szolgáltatók és az ugyanazon irányelv 59. cikkének (2) bekezdésében említett, bankjegykiadó automatáknál (ATM) vagy az értékesítés helyén pénznemek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó felek kötelesek a pénznemek közötti átváltás teljes díját az Európai Központi Bank (EKB) által kiadott legfrissebb rendelkezésre álló euro devizaárfolyamhoz képest számított százalékos árrés formájában közölni. Erről az árrésről a fizetési művelet kezdeményezése előtt a fizető félnek tájékoztatást kell adni.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók az (1) bekezdésben említett árrést érthető és könnyen hozzáférhető módon nyilvánosságra hozzák egy széles körben elérhető és könnyen hozzáférhető elektronikus platformon.

(3) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatáson felül az ATM-en vagy az értékesítés helyén pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtó fél a fizetési művelet kezdeményezése előtt a fizető felet a következőkről is tájékoztatja:

- a) a kedvezményezettnek az általa használt pénznemben fizetendő összeg;
- b) a fizető fél által saját számlájának pénznemében fizetendő összeg.

(4) Az ATM-en vagy az értékesítés helyén pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtó fél egyértelműen feltünteti az (1) bekezdésben említett tájékoztatást az ATM-en vagy az értékesítés helyén. A fizetési művelet kezdeményezése előtt az említett fél továbbá tájékoztatja a fizető felet arról a lehetőségről is, hogy fizethet a kedvezményezett által használt pénznemben, a pénznemek közötti átváltást pedig ezt követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója végzi el. Az (1) és a (3) bekezdésben említett tájékoztatást a fizetési művelet kezdeményezését követően tartós adathordozón szintén a fizető fél rendelkezésére kell bocsátani.

(5) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója minden egyes, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által a fizető fél számára kibocsátott és ugyanazon számlához kapcsolódó fizetési kártyára vonatkozóan a fizető félnek az (1) bekezdésben említett tájékoztatást tartalmazó elektronikus üzenetet küld indokolatlan késedelem nélkül azt követően, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója fizetési megbízást kap ATM-ből történő olyan készpénzfelvételről vagy az értékesítés helyén történő olyan fizetésről, amelyet a fizető fél számlájának pénznemétől eltérő valamilyen uniós pénznemben denomináltak.

Az első albekezdés ellenére ilyen üzenetet kell küldeni havonta egyszer minden olyan hónapban, amelyben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a fizető féltől ugyanabban a pénznemben denominált fizetési megbízást kap.

(6) A pénzforgalmi szolgáltató megállapodik a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevővel arról a széles körben elérhető és könnyen hozzáférhető elektronikus kommunikációs csatornáról vagy csatornákról, amelyen vagy amelyeken keresztül a pénzforgalmi szolgáltató az (5) bekezdésben említett üzenetet küldi.

A pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek felkínálja azt a lehetőséget, hogy az (5) bekezdésben említett elektronikus üzenetekről lemondjon.

A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megállapodhat arról, hogy az (5) bekezdés és ezt a bekezdés részben vagy egészében nem alkalmazandó, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó.

(7) Az e cikkben említett tájékoztatást ingyenesen, valamint semleges és érthető módon kell nyújtani.

5. cikk

Az átutalásokhoz kapcsolódó, pénznemek közötti átváltási díjak

(1) Ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója pénznemek közötti átváltási szolgáltatást kínál az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 24. pontja értelmében vett olyan átutalással kapcsolatban, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató weboldalát vagy mobiltelefonos banki szolgáltatásainak alkalmazását használva közvetlenül online kezdeményeznek, a pénzforgalmi szolgáltató az említett irányelv 45. cikkének (1) bekezdésére és 52. cikkének 3. pontjára tekintettel a fizetési művelet kezdeményezése előtt egyértelmű, semleges és érthető módon tájékoztatja a fizető felet a pénznemek közötti átváltási szolgáltatásoknak az átutalásra alkalmazandó becsült díjairól.

(2) A fizetési művelet kezdeményezése előtt a pénzforgalmi szolgáltató egyértelmű, semleges és érthető módon közli a fizető féllel az átutalás teljes becsült összegét a fizető fél számlájának pénznemében, beleértve valamennyi tranzakciós díjat és a pénznemek közötti átváltási díjakat is. A pénzforgalmi szolgáltató közli továbbá a kedvezményezettnek átutalandó becsült összeget a kedvezményezett által használt pénznemben.

6. cikk

A fizetések automatizálását megkönnyítő intézkedések

(1) A pénzforgalmi szolgáltatónak adott esetben tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét annak fizetési számla nemzetközi azonosító számáról (IBAN) és a pénzforgalmi szolgáltató üzleti azonosító kódjáról (BIC).

Ezenkívül, adott esetben a pénzforgalmi szolgáltatónak a számlakivonatokon vagy azok mellékletén fel kell tüntetnie a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének IBAN-jelzőszámát és a pénzforgalmi szolgáltató BIC-kódját.

A pénzforgalmi szolgáltató az e bekezdésben előírt tájékoztatást díjmentesen nyújtja a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban kiszabott díjak mellett kiegészítő díjakat számíthat fel, amennyiben a szolgáltatást igénybe vevő az IBAN-jelzőszám és adott esetben – a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban – a BIC-kód közlése nélkül ad megbízást a pénzforgalmi szolgáltatónak egy határon átnyúló fizetés teljesítésére egy másik tagállamban található fizetési számla vonatkozásában. E díjnak megfelelőnek és a költségekkel arányosnak kell lenniük. A felszámított díjakról a pénzforgalmi szolgáltatónak és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének meg kell állapodnia. A pénzforgalmi szolgáltatónak – megfelelő idővel azt megelőzően, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét az említett megállapodás kötelezné – tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a kiegészítő díjak összegéről.

(3) Amennyiben az érintett fizetési művelet jellegére tekintettel ez indokolt, az e rendelet hatálya alá tartozó fizetést elfogadó áruszállítóknak és szolgáltatóknak az Unióban minden, áru- és szolgáltatásra vonatkozó számlázás során tájékoztatnia kell ügyfeleit saját IBAN-jelzőszámáról és a pénzforgalmi szolgáltatója BIC-kódjáról.

7. cikk

A fizetési mérlegre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségek

(1) A tagállamok nem írhatnak elő a pénzforgalmi szolgáltatókat terhelő, az ügyfelek fizetési műveleteivel kapcsolatos fizetésimérleg-statisztikákra vonatkozó, pénzforgalmi alapú nemzeti adatszolgáltatási kötelezettségeket.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok gyűjthetnek összesített adatokat vagy más, könnyen elérhető vonatkozó adatokat, feltéve, hogy az ilyen adatgyűjtés nincs hatással a fizetések automatikus feldolgozására, és az a pénzforgalmi szolgáltatók által teljes mértékben automatizálható.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

*8. cikk***Az illetékes hatóságok**

A tagállamok kijelölik az e rendeletnek való megfelelés biztosításáért felelős, illetékes hatóságokat.

A tagállamok a 924/2009/EK rendelet 9. cikke második bekezdésének megfelelően a Bizottságnak bejelentett illetékes hatóságokat érintő bármely későbbi változást haladéktalanul bejelentik a Bizottságnak.

A tagállamok előírják az illetékes hatóságaiknak, hogy kövessék nyomon e rendelet betartását, és hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket e rendelet betartásának biztosítása érdekében.

*9. cikk***E rendelet állítólagos megsértésére vonatkozó panasztételi eljárások**

(1) A tagállamok rendelkeznek olyan eljárásokról, amelyek lehetővé teszik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és más érdekelt felek az e rendelet pénzforgalmi szolgáltatók általi állítólagos megsértése miatt panaszt nyújtsanak be az illetékes hatóságokhoz.

(2) Adott esetben és a bírósági eljárás nemzeti eljárási jog szerinti kezdeményezésére vonatkozó jog sérelme nélkül, az illetékes hatóságok a panaszt benyújtó bármely félt tájékoztatják a 10. cikknek megfelelően bevezetett peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások létezéséről.

*10. cikk***Peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások**

(1) A tagállamok megfelelő és hatékony peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokról rendelkeznek a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és pénzforgalmi szolgáltatóik között az e rendeletből fakadó jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatosan felmerülő viták rendezéséhez. E célból a tagállamok kijelölik a felelős testületeket.

(2) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot a 924/2009/EK rendelet 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottságnak bejelentett testületekkel kapcsolatos változásokról.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy e cikket kizárólag akkor kell alkalmazni, amennyiben a fizetési szolgáltatás igénybe vevői fogyasztók vagy mikrovállalkozások. Ebben az esetben a tagállamok ennek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

*11. cikk***Határon átnyúló együttműködés**

A különböző tagállamok 8. és 10. cikkben említett illetékes hatóságainak és peren kívüli panasztételért és jogorvoslatért felelős testületeinek tevékenyen és haladéktalanul együtt kell működniük a határon átnyúló viták megoldása érdekében. A tagállamok biztosítják, hogy ez az együttműködés valóban megtörténjen.

*12. cikk***Szankciók**

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a 924/2009/EK rendelet 13. cikkének megfelelően a Bizottságnak bejelentett szabályokat és intézkedéseket érintő bármilyen későbbi módosításról.

13. cikk

Az eurótól eltérő pénznemekre történő alkalmazás

Amennyiben azon tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, e rendelet hatályának a nemzeti pénznemükre történő kiterjesztése mellett döntenek, erről megfelelően értesítik a Bizottságot.

Az említett értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. E rendeletnek az érintett tagállam nemzeti pénznemére történő kiterjesztett alkalmazása a közzétételt követő 14. napon lép hatályba.

14. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2022. április 19-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az EKB-nak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról és hatásáról, amely jelentésnek különösen ki kell terjednie a következőkre:

- a) annak értékelése, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók hogyan alkalmazzák e rendelet 3. cikkét;
- b) annak értékelése, hogy hogyan változott a tagállamok nemzeti pénznemeiben és az euróban történő belföldi és határon átnyúló fizetések volumene és díjai az (EU) 2019/518 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹²⁾ elfogadásának időpontja, azaz 2019. március 19. óta;
- c) annak értékelése, hogy e rendelet 3. cikke milyen hatással van a pénznemek közötti átváltási díjak és a pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos, a fizető feleket és a kedvezményezetteket terhelő egyéb díjak változására;
- d) annak értékelése, hogy e rendelet 3. cikke (1) bekezdésének módosítása az összes tagállam pénznemére való kiterjesztés céljából milyen várható hatással jár;
- e) annak értékelése, hogy a pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtók hogyan alkalmazzák az e rendelet 4. és 5. cikkében meghatározott tájékoztatási követelményeket és az (EU) 2015/2366 irányelv 45. cikkének (1) bekezdését, 52. cikkének 3. pontját és 59. cikkének (2) bekezdését végrehajtó nemzeti jogszabályokat, valamint hogy ezek a szabályok javították-e a pénznemek közötti átváltási díjak átláthatóságát;
- f) annak értékelése, hogy a pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtók nehézségekbe ütköztek-e, és ha igen, milyen mértékben, az e rendelet 4. és 5. cikkének és az (EU) 2015/2366 irányelv 45. cikkének (1) bekezdését, 52. cikkének 3. pontját és 59. cikkének (2) bekezdését végrehajtó nemzeti jogszabályok gyakorlati alkalmazása során;
- g) a pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtók által használt vagy rendelkezésére álló, és a pénznemek közötti átváltási díjak átláthatóságának további javítására alkalmas kommunikációs csatornák és technológiák költség-haszon elemzése, beleértve annak értékelését, hogy vannak-e olyan csatornák, amelyek felajánlását a pénzforgalmi szolgáltatók számára elő kellene írni a 4. cikkben említett tájékoztatás nyújtásához; ez az elemzés tartalmazza az e rendelet 4. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett tájékoztatás egyidejű, az egyes műveletek kezdeményezése előtti, az ATM-en vagy az értékesítés helyén történő pénznemek közötti átváltás minden lehetőségére kiterjedő közzététele technikai megvalósíthatóságának értékelését is;
- h) költség-haszon elemzés azon lehetőség bevezetéséről, hogy a fizető felek eldönthessék, hogy nem kívánnak élni a saját pénzforgalmi szolgáltatójuktól eltérő felek által az ATM-en vagy az értékesítés helyén kínált, pénznemek közötti átváltás lehetőségével, valamint hogy e döntésüket megváltoztathassák;
- i) költség-haszon elemzés azon követelmény bevezetéséről, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója – egyedi fizetési művelettel kapcsolatban nyújtott pénznemek közötti átváltási szolgáltatás esetében – a művelet kezdeményezésekor érvényes, pénznemek közötti átváltási árfolyamot alkalmazza a művelet elszámolásakor vagy kiegyenlítésekor.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek ki kell terjednie legalább a 2019. december 15. és 2021. október 19. közötti időszakra. Jelentése elkészítésekor a Bizottság felhasználhatja a tagállamok által az (1) bekezdéssel összefüggésben gyűjtött adatokat, valamint figyelembe kell vennie a különböző fizetési műveletek sajátosságait, megkülönböztetve egymástól különösen az ATM-en és az értékesítés helyén kezdeményezett műveleteket.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/518 rendelete (2019. március 19.) a 924/2009/EK rendeletnek az Unión belüli, határokon átnyúló fizetések egyes díjai és a pénznemek közötti átváltási díjak tekintetében történő módosításáról (HL L 91., 2019.3.29., 36. o.).

15. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 924/2009/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. július 14-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
A. LOGAR

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és módosításai

Az Európai Parlament és a Tanács
924/2009/EK rendelete
(HL L 266., 2009.10.9., 11. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács
260/2012/EU rendelete
(HL L 94., 2012.3.30., 22. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács
(EU) 2019/518 rendelete
(HL L 91., 2019.3.29., 36. o.)

Kizárólag a 17. cikkben a 2.
3., 4., 5., 7. és 8. cikkre tett
hivatkozások tekintetében.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

924/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk (1), (2) és (3) bekezdés	1. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
1. cikk, (4) bekezdés	–
2. cikk	2. cikk
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (1a) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (4) bekezdés
3a. cikk	4. cikk
3b. cikk	5. cikk
4. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés
5. cikk	7. cikk
6. cikk	–
7. cikk	–
9. cikk, első bekezdés	8. cikk, első bekezdés
9. cikk, második bekezdés	8. cikk, második bekezdés
9. cikk, harmadik bekezdés	–
9. cikk, negyedik bekezdés	8. cikk, harmadik bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	9. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	–
10. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
11. cikk	10. cikk
12. cikk	11. cikk
13. cikk	12. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	13. cikk
14. cikk, (2) bekezdés	–
14. cikk, (3) bekezdés	–
15. cikk	14. cikk
16. cikk	15. cikk
17. cikk	16. cikk
–	I. melléklet
–	II. melléklet